

Steinars fine Harley Davidson mod 1928

November 2008

STYRET 2008

FORMANN	VIDAR NATVIG VALHALLV. 23 7724 STEINKJER	Mob: 91 36 88 64 E-post: vidar.natvig@online.no
NESTFORMANN	TRYGVE SANDBERG VANGEN 7620 SKOGN	Tlf: 74 09 58 73 Tlf: 74 08 56 44 E-post: jethro.tull@c2i.net
STYREMEDLEM	TERJE ARNEVIK BÅLHAUGVN. 38 7670 INDERØY	Tlf: 74 15 46 83 Mob: 91 18 44 66 E-mail: ter-arne@online.no
SEKRETÆR	IVER BJARTAN ALFHEIMVEGEN 26 7715 STEINKJER	Tlf: 74 16 39 55 Mob E-post: ibjartan@hotmail.com
KASSERER	ODDVAR MOÅS HOLANVEIEN 3 7620 SKOGN	Tlf: 74 09 59 57 Tlf: 74 08 72 28 (arb) E-post: oddvar.moas@ntebb.no
MC-OPPMANN	KJELL AASMUND BARDAL HÅNDBALLVEIEN 7 7620 SKOGN	Tlf. 74 08 89 17 Mob: 95729555 Tlf. 74 08 55 20 (arb) E-post: kbardal@nortroll.no
FORSIKRINGSKON TAKTER	(BIL) Trygve Sandberg Vangen 7620 Skogn (MC) Svein Holmstad Fredrik Nilsensv. 6 7650 Verdal	Tlf: 74 09 58 73 Tlf: 74 08 56 44 Tlf: 74 07 61 20
RUNDSKRIV	KONTAKTPERSON: VIDAR NATVIG/ IVER BJARTAN	
HJEMMESIDE	KONTAKTPERSON: VIDAR NATVIG http:// www.ntmf.no	
KONTINGENT	Hovedmedlem: Husstand /familiemedlem: FORFALL: 15. FEBRUAR	kr 200,- pr.år. kr. 30,- pr.år.
	BANKGIROKONTO: 8673 20 60202	
ADRESSE, Innbetalinger	NTMF v/ ODDVAR MOÅS HOLANVEIEN 3 7620 SKOGN	

FORMANNEN HAR ORDET

Sommeren er definitivt over for i år og vi kan nå ta fatt på innesesongen for alvor. De fleste har vel fått kjørt så mye i den fine sommeren vi har hatt at det er "helt all reight", som Odd Børresen sier det. Måtte bare vinteren bli lang og kald slik at man får unna litt verkstedarbeid! Det siste var en fleip!

For NTMF har året 2008 så langt gått som planlagt med alle møter, treff og løp avviklet i samsvar med planene. Verdalsracet fikk stor tilslutning også i år som artikkel i bladet viser. Også Vårmønstringen og Stiklestadløpet hadde bra deltakelse. Postrutejubileet, som var omtalt i augustbladet, var absolutt en vellykket sak. Dette løpet vil også bli omtalt i diverse årbøker og vil dermed bli noe som også på sikt gir NTMF god PR.

Håper at vi i året som kommer blir flinkere til å møtes uformelt til trivelige småturer og utflukter noe a la turen til Bøla og slike kveldstreff som MC-gjengen av og til legger opp til. Dersom vi også fikk til treff med andre som arbeider med å ta vare på kulturminner av alle slag, så ville dette være midt i blinken av det som er tanken bak Kulturminneåret 2009. Jeg er av fylkeskommunen og Nord-Trøndelag Kulturvernråd utpekt som kontaktperson i forhold til Kulturminneåret 2009. Se nærmere om dette annet sted i bladet.

Maser fortsatt om stoff til bladet slik at det blir litt flere røster å høre. Det betinger at det sendes inn bilder og annet stoff til redaksjonen. Med dagens hjelpemidler i form av digitale fotoapparat og PCer skulle dette ikke være noe stort problem. For de som ikke har dette så er det greit med et godt foto av gammel type og noen ord på en lapp.- **Eller er bladet ikke så viktig for fellesskapet i foreningen som vi har lett for å si? Så lite tilbakemeldinger som det er på bladet, kan jeg fort falle i tanker om at det ikke er verdt arbeidet å holde på å få ut bladet seks ganger i året?**

Husk og meld fra om du får tilgang til e-post!!!! I dag er det ca 35 av klubbens medlemmer som er på min postliste på nettet. Det hadde vært lettere å nå fram med meldinger som for eksempel om at jeg har bommet på en dato eller tar initiativ til et treff en fin sommerkveld.

Hilsen Vidar

Treff og løp høsten 2008

Novembermøtet: Tirsdag 4. november ble en vanskelig dag for Kontaktsentret for Vegvesenet Midt-Norge. De vil svært gjerne ha kontakt med NTMF og høre hva vi steller med. Kontaktsenteret arbeider bl.a. med registrene over gamle kjøretøyer og tanken min var at vi skulle få bruke Vivinus som case for søk etter gamle kjøretøyer-finne ut av de gamle arkivene.

Vi har avtalt å besøke Kontaktsenteret tirsdag 25. november kl 1800. Da kan de som har anledning møte ved Vegkontoret i Steinkjer. Så får vi som er tilstede i neste omgang formidle videre til dere andre om hvordan vi kan få hjelp av Kontaktsenteret når vi har objekter som vi trenger å få data for.

Medlemsmøte i november, tirsdag 4. november legges til By Bruk kl 1900. Vi ser på de lokalene som foreningen har fått leid av NTE og vi ser på alt det gamle verktøy og deler som vi har fått overtatt etter bilverkstedet til By Bruk. Noen må ta med en kaffe slik at vi får nok til alle som møter.

JULEMØTET

Desembermøtet: Tirsdag 2. desember legges opp som familietreff på Rinnleiret slik som i fjor.

Programmet blir:

Oppmøte kl 1800 på Sørholt kafe på Rinnleiret.

Gryterett med mye godt i og til.

Under maten gis det plass for prat og mindre programposter.

Kaffe med hjemmebakke kaker. Brus til ungene.

Under kaffen vil Nanna Ivarsen Syltevik kåsere om sin bestefar, O.J.

Ivarsen, pioneren i nordtrønders motorhistorie.

Steinar vil vise bilder og forteller fra sin MC-tur langs Route 66 i sommer.

Vi avslutter ca kl 2100.

Pris kr 200 for voksne. Barn/barnebarn gratis!

Påmelding til formann eller sekretær innen 23.11.2009

Velkommen til familietreff!

***OBS:* Hjemmebesøket hos Frank på Sparbu som vi hadde tenkte lagt til desember tar vi når det blir vår i lufta.**

Klubbinfo

Styremøte

tirsdag 16. sept. kl 1900 hos Terje Arnevik

Postrutebiljubileet fikk en total kostnad på kr 26200 og vi fikk kr 10000 i tilskudd fra fylkeskommunen samt kr 4000 fra Posten Norge. Det ble innbetalt kr 5700 fra deltakerne. Vi har derfor et underskudd på kr 6500. som styret dekker over NTMF's regnskap.

Styret gikk inn for at vi skal legge medlemsmøtet tirsdag 2. desember til Rinnleiret og lage det som et familietreff. Som program for møtet vil vi forsøke å få med Nanna Ivarsen Syltevik til å fortelle om sin bestefar O.J. Ivarsen.

Styret var enig om å få Vivinus registrert i år og at registreringsnummer enten bør være det gamle nummer fra Oslo (311) eller det registreringsnummer bilen gikk på i Nord-Trøndelag, V-43.

Peter Oswald takkes av med en minneting fra NTMF. Det tas rede på hva avtalen med ham var og vi forsøker å få til et oppgjør for det vi skylder ham.

Murarbeidene samt takreparasjonen på Brannstasjonen vil være gjennomført i høst. Vi må deretter få fram et delregnskap som har med seg de innkjøp vi har gjort spesifikk til brannstasjonen/bygget! Så må vi sette opp en oversikt som viser arbeidstimer som er medgått i 2006, 2007 og 2008 på murvegger mv.

Steinar Røstad foreslår at foreningen kjøper inn videokanon slik at vi kan vise videoer og bilder på møtene våre. Til nå har vi brukt lederens private kanon og den kan vi bruke inntil nye evt. er anskaffet. Det var enighet om at det er behov for en videokanon til medlemsmøtene våre. Styret vil derfor anbefale overfor årsmøte at en bærbar videokanon blir innkjøpt.

Styret går inn for å gi ut medlemsbladet med det format det har i dag og med seks nummer pr. år. Det arbeides med å forbedre layout, og om det er behov for det kjøpes det inn programvare for layout.

Vi må få en mer effektiv hjemmeside, der flere kan gå inn og legge inn aktuelt stoff. Det undersøker med folk som har arbeidet med hjemmesider for lag og foreninger i Levanger og Skogn. Om nødvendig engasjeres noen til å utarbeide en hjemmeside som blir lettere å få holdt a jour.

Under eventuelt ble følgende saker tatt opp:

- a) Trengs det brannalarm i Brannstasjonen? Vidar tar opp med Iver om det finnes en grei måte å kople brannalarm i Gamle brannstasjonen inn mot brannvakta?
- b) Hvordan virker ordningen med LMK og medlemskap i foreninger i dag? Det var annonsert en sjekkrunde for kjøretøyer, men denne er ikke gjennomført. Er dette en prioritert sak i LMK sentralt? Vidar tar opp disse spørsmål med Tom T. Græger.
- c) Hvordan bør NTMF godtgjøre for bruk av PC og kopiutstyr som styret og andre medlemmer bruker for foreningen? Til nå har man godtgjort noe for innkjøp av fargepatroner. Dette vil man fortsette med, men ellers vil man vel ikke vanligvis godtgjøre for bruk av egen PC eller liknende? Dette vil styret drøfte videre framover.
- d) Det trengs en skikkelig TV i møtelokalet. Trygve undersøker gjennom sine bekjenskaper om vi kan få eller få kjøpt for en rimelig penge en større TV.

Medlemsmøte i oktober

Ca 15 gamle og to nye medlemmer hadde funnet veien til møtet som ble holdt på brannstasjonen. Det ble vist video fra i sommer da Vivinus ble startet og kjørt for første gang samt fra postjubileumsløpet. Ellers ble sakene som ble behandlet i styremøte sist gjort rede for og drøftet. Det var stemning for å lage desembermøte som et familietreff.

En eske med bil- og motorsykkeldeler som Terje Øyen hadde gitt til NTMF fikk bein å gå på. Alt gikk ikke ut da det er kjede og kjedehjul til Suzuki MC som fortsatt ligger og venter på den rette eier.

Smånytt

Dugnad Gamle brannstasjonen

Dugnad for å få murverk og tak i orden på Gamle brannstasjonen er nå gjennomført og rapport er sendt til Nord-Trøndelag Fylkeskommune.

Hjemmesiden vår

Harald har byttet jobb og får nå kontor i Steinkjer. Han får derfor bedre tid til å holde hjemmesiden vår a jour. Dette betinger at vi i styret og alle andre medlemmer er flinke til å melde fra om stoff til Harald. Det arbeides samtidig med å forbedre hjemmesiden og målet må være at flere etter hvert får tilgang til å legge inn stoff, slik at vi ikke blir så avhengig av en person. Adressen er som kjent:

www.ntmf.no

Tilgang på olje

NTMF er blitt nærmest grossister på oljeprodukter. I tillegg til oljen vi fikk på Rinnleiret og som dere kan få ta del av med å besøke Steinar eller Brannstasjonen, har vi nå fått overtatt det oljelagret som finnes i bilverkstedet på By Bruk. Dette er flere typer olje og bl.a. vanlig motor til bil og MC. Ta med 10 liters kanne til medlemsmøtet 4. nov. så får du med deg ny olje og kan skifte på kjøretøyet ditt, slik at det slipper å stå med tærende olje gjennom vinteren. Kr 50 for ti liter olje.

Restaurering av Fargo

Som kjente har Tine stilt i utsikt kr 30000 til Egge museum for å få restaurert Fargo melkbil fra Røra. Det er ikke kommet til noen avtale med Egge museum om arbeidet, men jeg regner med at Egge museum tar dette opp med NTMF med det første dersom de ønsker at vi skal gjøre noe av jobben.

Leieavtale med NTE om verkstedlokale på Byafossen gått i orden

NTMF har inngått avtale med NTE om leie av garasje og verkstedlokale i By Bruks gamle lokaler. Lokalene omfatter en garasjedel med plass for fire–fem småbiler, verkstedlokale med plass for større kjøretøy. I dette lokalet er det hydraulisk løftebukk. I tillegg til dette er det et mindre lokale som kan oppvarmes og brukes som verksted/hvilebu. I tilknytning til lokalene er det også en smørebukk som vi kan bruke. Det er også et lager av olje som står til vår frie avbenyttelse.

Vi får leie arealet med en oppsigelses tid på ett år. Leien av lokalene settes til kr 0, men strøm betales med kr 3000 pr år. Lokalene kan brukes av medlemmer av NTMF mot

betaling av årsavgift som fastsettes av NTMF,s styre. Lokalene skal dessuten brukes til overhaling av klubbens kjøretøyer der vi trenger løftebukk. Dersom vi kommer i gang med overhaling av Fargo for Egge museum vil arbeidet kunne skje her.

Fra før har vi fra By Bruk fått verkstedmaskiner, benker og skap samt en masse bildeler, bolter, mmm. Vi har også fått alt utstyret som brannstyrken på By Bruk disponerte i sin tid. Dette er klær, hjelmer, brannslanger, sprøytespisser, grenrør, en Metz slepbar sprøyte mmm. Dette er utstyr som nå er flyttet til Gamle brannstasjonen og som bildet nedenfor viser så fører dette til at denne og brannbilen blir mer komplett.

Materielle hengt på plass i brannstasjonen og nå er det bare å foreta utrykning og vise hvordan brannvesenet fungerte før i tiden.

Verdalsrace 2008

Av Steinar Røstad

Årets Verdalsrace hadde som vanlig utgangspunkt fra Soria Moria Camping i Verdal.

Etter fjorårets rekordoppslutning om racet, fikk vi år en mer normal oppslutning, sikkert pga kraftige regnskurer både på Fosen og Trondheim distriktet, allikevel kom 37 motorsykler og 8 passasjerer.

Vi hadde en god spredning på syklene, alt fra 1340 HD til 150 Tempo standard. Litt uvanlig var at det møtte hele 3 stk NSU supermax 250 ccm. Det er mulig det er alle NSUene som er kjørbar i Trøndelag? Ellers var det stor spenning om MC-oppmannen hadde fått sin gamle Harley fra statene. Men han kom på sin Honda, så vi får

vente med å se HD`n. Som vanlig ble det servert kaffe og lapper med syltetøy til alle, både tilskuere og deltakere. Sissel Kalseth har hatt denne jobben sammen med andre i 14 av de 16 gangene løpet har gått.

I år gikk løpet først til Mule og Muledagen hos John Østborg, John er en lideskapelig samler av radioer, båndspillere og veteranbiler. Uthuset er omgjort til radio museum og en kunne vasse i sølvsupere og kurerer, ellers sto det 4 DKWer parkert på plena, alle i tipp topp stand. Mens vi hørte på gamle radioer og totakter, kunne en

slappe av i matteltet der det ble servert lapskaus og kaffe med noe attåt.

Løpet gikk videre opp til Okkenhaug, ned til Munkrøstad, Brekken, Langåsdammen og om Halsan ned til NAF stasjonen på Levanger, der vi skulle arrangere ”dragrace” på idealtid? Ei løype var markert med kjegler, og det gjaldt å kjøre den på ei tid en selv valgte, innom ett minutt, så var det om å gjøre å komme nærmest denne tiden.

Ottar Rønning vant denne konkurransen med 0.4 sek avvik. Ellers var det Terje som sto for konkurransen i år som i fjor. To av spørsmålene var å fortsette denne tallrekka: 6 20 64 198 og hva heter flyplassen på Fagernes ???? Og, nær sagt som vanlig, tok Stjørdalingene grovt for seg av premiebordet,

Perly Hofstad vant og Reimund Geving nr 2.

Turid Aas ble beste passasjer og Oddvar Moås tok hjem premien for eldste sykkel, på sin Ariel 1939.

Middagen var som vanlig lapskaus, denne gang fra Kjell`s kro, helt topp.

Premiene ble sponset av NAF, Byggmix Verdal og Byggmakker Verdal.

Fra NTMF møtte den gamle garden men også 4 som ungdommer var med for første gang, håper løpet ga mersmak og at dere alle kommer tilbake andre helga i august i 2009.

Godt besøkt medlemsmøte hos Torill og Harald

-trivelig sensommertur til Frosta

Tekst og foto: Vidar

NTMF var invitert til Torill og Harald først på september. Været var som ellers i sommer bare strålende så det var mange som kom med gamle kjøretøyer og noen kjørte åpen bil. Fra Steinkjer startet vi hele seks biler i følge og da med Atle og Elsa i nyrestaurert Mercedes 220. Flott bil!! Da vi kom til Frosta ventet nok en nyrestaurert bil for der sto Torills flotte Cadillac nylakkert og skinte som et smykkeskrin på gårdsplassen. Hun viste stolt fram bilen som hun tidligere har sagt er en ungdomsdrøm hun har hatt.

I nybygget garasje i underetasjen sto Haralds flotte Opel Kapitan med motoren uttatt. Under løp i sommer hadde han fått trøble med et rådelager og da var det bare å rive ut motoren og ta en skikkelig motoroverhaling. Nå var motoren grei for innmontering og det hastet noe da han hadde oppdrag på Møre allerede til helgen.

Torill kunne også vise oss at hun på loftet over garasjen har laget en samling av gamle ting hun har tatt vare på gjennom tidene. Her var det både bruksting fra gården samt gamle radioer og annen elektronikk. Det var i det hele tatt trivelig å se hvor mye ekteparet Haltvik har sett seg tid til å ta vare på. De bor på et tun der de også har barnebarn med små kjøretøyer.

Etter omvisning, der også journalist fra Frostingen deltok, ble alle de ca 30 oppmøtte bedt inn på kaffe og gode kaffebrød. Her trådte ungkona på gården til og hjalp til. Det store oppmøte av fornøyde medlemmer kunne tyde på at det var svært populært med et slikt treff på Frosta. Det ble ei trivelig kaffestund og møte der formannen takket gårdens folk for at de tok så fint i mot. Formannen takket av med en NTMF skjorte til hver av dem.

Bilde ovenfor viser et utvalg av kjøretøyene som stilte denne kvelden.

Elsa og Atle sin Mercedes Benz 220 fra 1953

Tekst og foto: Vidar

Da vi møttes ved brannstasjonen for å kjøre til Frosta på medlemsmøte, stilte Elsa og Atle likegodt opp med nyrestaurert Mercedes. Vi hadde nok en anelse om at Atle var godt i gang med å ferdigstille dette prosjektet, men allikevel var overraskelsen stor. Bilen ble beundret fra alle kanter og som vanlig var det et solid arbeid som var gjort også denne gangen. Jeg for min del syntes det var beundringsverdig at Atle turte å legge ut på en så vidt lang tur, da bilen var jo ikke så mye testet etter at den ble ferdig montert. Men bilen gikk og hadde ikke problemer med å følge trafikken med hastigheter på rundt 80 km/t.

Viser ett par tre bilder for å at vi skal se at vi har fått nytt et flott kjøretøy i foreningen:

MG-senterets tur til Råkvåg i juni

Mats tok bildene

MG klubben i Midt-Norge begynner å få en tradisjon med å ta små rundturer i Midt-Norge engang i løpet av sommeren. I år gikk turen til Råkvåg på Fosenhalvøya og det var syv sportige MGER med på turen. Mats tok bilder og forteller at de hadde flott vær og fine forhold under turen. Han anbefaler at NTMF legger opp til tilsvarende tur ett senere år. Råkvåg er jo som kjent en perle der man har greid å bevare et flott gammelt senter og der man kan få kjøpt seg mat og drikke i trivelige omgivelser.

På bildene nedenfor ser vi et utvalg av bilene som var med og vi blir særlig godt kjent med Steve Boston sin artige Austin Healy Sprite. Annet sted i dette bladet tar jeg med et utdrag av Steve sin beskrivelse av sin kjøretur fra Steinkjer da han flyttet til Nederland sist sommer.

Steve sin lange tur til Nederland i sommer

Fortalt av ham selv, men med oversetting og komprimering av Vidar

Steve Boston fra USA har vært en fargeklatt som vi har kunne gledet oss over å ha i Steinkjer ett par år. Han har hatt jobb i Drivhuset, der han var spesialist på databehandling og da bl.a. på tre dimensjonale framstillinger. Dette er jo ett noe spesielt fagområde og han måtte våren 2008 bare innse at han ikke fikk oppdrag av slik type i Steinkjer og Nord-Trøndelag. Han måtte derfor bare ta det lite ønskelige valget og flytte til Nederland, der han hadde fått seg ny jobb. Før han dro hadde han med god hjelp av Mats fått i stand sin Autin Healey Sprite. Dette bilprosjektet var absolutt hans lidenskap, noe vi kan forstå når vi ser den spesielle lakkering han hadde valgt. Før han dro deltok han på Postruteløpet med sin fine lille bil og den vakte absolutt oppsikt alle plasser der den kom.

I ettertid har jeg fått vite at Steve hadde noen av sine aner her i Trøndelag da bestefaren hans kom fra Ytterøya. Vi som ble kjent med Steve håper og tro at han finner veien tilbake til Trøndelag i ett hvert fall for et besøk. Han var absolutt et trivelig bekjentskap. Nedenfor gjengir jeg noe av det han forteller om sin tur fra Trøndelag til Nederland på ettersommeren i år:

Steve forteller:

Den første august pakket han tingene i sin lille Austin og gjorde en del ærend i byen før han dro. På denne runden traff han Sigrid og Vidar hos Biltilsynet, der de var for å registrere MGen til Sigrid. (Vi var da ikke klar over at han var i farta i retning Bergen og utlandet, så vi fikk ikke sagt skikkelig farvel til ham Red. merknad) I sin reiseberetning skriver han at bilen funkete bra og at han holdt nesten tritt med øvrig trafikk med sine 55km/time. Det tok to timer fra Steinkjer til Stjørdal. Været var fint, men han måtte kjøre med hardtoppen på for i det hele tatt å få den med seg til Nederland.

Som vi kan skjønne så ble det en lang tur til Bergen med mye kaffedriking og mye etterfylling av vann på bilens kjølesystem. Han ble vel noe irritert over å bli liggende bak en buss i en hel time uten å ha motorkapasitet til å kjøre forbi. Da satte han stor pris på å få e-post fra Mats til sin PC som lå ved siden av ham i forsete. Men ca tre timer sør for Trondheim mens han presset bilen opp en bakke, kom det plutselig røyk ut av dashbordet. Motorkraften forsvant og det var bare å finne seg en avkjørsel og få opp panseret. Røyken viste seg å komme opp av toppdekslet og det viste seg at radiatoren var tom for kjøleveske.

De viste seg etter hvert at problemet underveis ikke skulle bli olje å smøreproblemer, men å holde kjølingen i orden. Etter å ha ventet en halv time fikk han fylt opp radiatoren med vann og haltet av gårde i retning av en servicestasjon framme i veien. Her fikk han ordnet bilen og turen fortsatt gjennom en trang elvedal. Det kunne ha vært en flott tur hadde det ikke vært så

usikkert om bilen holdt og det gjorde den. Ca. 20 mil lenger syd stoppet han utenfor et hotell med fosskokende radiator. Hotellet var stengt så han måtte bare forsøke å trille bilen utfor (Dovre) og fikk den fram til en butikk der han fikk hjelp med oppfylling avradiatoren igjen. Ferden gikk videre forbi Dombås der han stoppet for å få tak i et kart for den videre ferd til Bergen. Den unge jenta på turiskkontoret kunne ikke forstå hans spesielle problem nemlig å finne et kart der han kunne ha oversikt over bensinstasjoner underveis.

Han fikk etter hvert regn og noe rusket vær, men Otta ble passert og ruta gikk videre inn i Jotunheimen. I lett regn stoppet han ved et hotell nær Vågå der han fikk god kaffe, men det var ikke mulig å skaffe vann til radiatoren på tross av at hotellet lå inntil et stort vann. Han fikk selv sørge for å hente vann i nærliggende sjø før videre tur. Han gir en god beskrivelse av vei og landskap. Etter mange vidervedigheter kommer han til Bergen ved midnattstider, og tar inn på hotell. Bilen er som ellers under hele turen overopphetet og han må fylle etter med 4 liter kjøleveske- ”men jeg greide det” sier Steve om turen!

Om morgen etter var det å finne veien gjennom byen til fergehavna. Det gikk ikke bedre enn at han måtte ta seg fram gjennom noen gågater, men det er tilgitt når man kjører en bil som hans lille Sprite. Han var nær ved å kjøre tom bensintanken på denne siste biten, men fikk fylt opp og kom seg om bord som en av de siste før ferga gikk i retning Nederland.

Han sier at han har jobbet hardt i Norge og forsøkt gjort sitt beste. Han kan ikke si annet enn at han var glad over jobben han fikk i Nederland, men han skulle så gjerne ha blitt i Norge fortsatt. Ett sterkt ønske fra oss som ble kjent med Steve er at han snart finner jobb her og at han kommer tilbake med sin lille Sprite som vi nedenfor ser foran Brygga i Bergen like før avreise til Nederland.

Lucas - mørkets prins

Klipt fra Adressa-(Vidar er ikke helt enig i alt som sies-eller har jeg bare hatt flaks!!??)

Det er ikke pent å snakke stygt om døde. Men den som har slitt med rufsete elektrisk anlegg i bil eller hjem, gjør et unntak for Lucas - mørkets prins.

Av og til blir det lys, av og til mørke. Mørkets prins bestemmer:

Lucas ble grunnlagt i 1927, var britenes svar på tyskernes Bosch, og hadde 5500 ansatte i seks land på det meste. De gjorde sikkert, eller kanskje, eller muligens slett ikke, sitt beste. Det var bare ikke godt nok. Tusener på tusener av eiere av britiske Lucas-dippedutter kan underskrive på det. Og de som nekter å underskrive på et anti-Lucas-opprop, har vært ufattelig heldige. Eller så er de ufattelig anglofile. Guds veier skal visstnok være uransakelige. Men det er ikke enklere å forstå de elektriske strømmene i et el-anlegg produsert av Lucas, som senere enn alle andre flyttet minus til gods. Som hjelpemiddel til fortvilelse og raseri er et Lucas-anlegg fortreffelig på linje med ei vrang kjerring. Men hvem vil egentlig betale for det?

Ingen, viste det seg. For til slutt forsvant Lucas inn i tyskeide Leoni Wiring System, hvor Ordnung muss sein også på det elektriske området. Det som gjenstår, er løssrevne hår fra oppgitte eiere av britiske veteraner, samt galgenhumoren.

Her er et

knippe Lucas-ordtak:

«Lucas - mørkets prins».

«Lucas tok patent på kortslutning».

«Jeg har hatt Lucas pacemaker i alle år, og den har aldri gitt meg probl. . .».

«Lucas oppfant ikke mørket. Men fabrikken gjorde krav på oppfinnelsen av plutselig og uventet mørke».

«Hvis Lucas hadde laget våpen, ville vi aldri hatt kriger».

«Lucas - oppfinneren av intervall-viskeren».

«Lucas - oppfinneren av antityveri-utstyr».

«Hvorfor drikker britene varmt øl? Fordi Lucas laget kjøleskapene».

«Det er ikke sant at Lucas fikk parlamentet til å trekke tilbake Ohms lov i 1947. De ga seg da de møtte motstand».

«Thomas Alva Edison oppfant glødelampa, Graham Bell telefonen, og Joseph Lucas kortslutningen».

«Det er lett å bli kvitt aids. Bare gi sykdommen et Lucas delenummer».

«Anbefalt fremgangsmåte før reparasjon av Lucas-utstyr: Sjekk stjernehimlen, ofre en kylling, og gå tre ganger mot klokka rundt bilen din mens du synger: Å, mektige prins av mørket, beskytt din uverdige tjener».

«Lucas' motto: Kom deg hjem før det blir mørkt».

«Lucas-humor er det samme som svart humora ».

Bil

**Kontakt
Bjarne Vestmo**
951 98 709
bjarne.vestmo@adresseavisen.no
motor@adresseavisen.no

SNOOSCOOTER Nye skiltregler

■ Snøscootere kan nå ha registreringsskiltet på venstre side av, plassert mellom fotbrettet og setet. Det tidligere kravet om at skiltet skal stå vinkelrett, gjelder ikke lenger. Tidligere var det også krav om at registreringsskiltet ikke skulle dekkes. Nå gjelder ikke dette kravet så lenge føreren kjører snøscooter. – Registreringsforan, som tidligere snøscootere har et vanskelig. Med de snøscooterførere sier sjeffingeniør i vegvesen.

Tar vare på motoris

Nord-Trøndelag er det slutt på tiden da en gammel hestekjerre var kulturhistorie, mens notoriserte veteraner bare var hobby. Det skyldes en forening ned ivrige og dyktige medlemmer.

Nord-Trøndelag motorhistoriske forening (NTMF) har gjort en enestående jobb ikke bare med å redde rullende kledodier fra fortapelsen, men også med å sette motorhistorien inn i et kulturminne-perspektiv som det for ofte er fraværende andre steder. Med hovedkvarter i teinkjers gamle brannstasjon er foreningen 130 medlemmer nesteparten av fylket. Møter og aktiviteter foregår flere steder.

Med åpenbar og forståelig uthet åpner tre av entusiastene portene på den gamle brannstasjonen, som med bare nå – og fortsatt synlige – skårer overlevde tyskernes bombing i 1940. Høstsola flomlyser innende rød lakk og gullende ank messing, den rene gutteømnen av en Mercedes-Benz 27-modell brannbil som har sitt tilhold i denne garasjen siden den kom hit som ny og var Nord-Trøndelags første brannbil. Motoren starter lett som det, og bilen triller frem slik den kan beundres fra alle bauer og kanter. Det er umulig å jule begeistring, så her står fire voksne karer og bare gli-
t.

Populært innslag
Teinkjer kommune er fortsatt i arv av både brannbil og garasje, en manglende formelt eier- og hindrer ikke at kara – for det mest mannfolk i dette miljøet, spesielt når sveiseapparat,

passasjerer. Interiøret har faktisk de originale skinnsetene, og passasjerer opplever en tur med bussen som en reise med tidsmaskin.

I en krok på museet står en urestaurert Fargo lastebil fra 1947, som i en årrekke gikk som melkebil fra Røra til Verdal. Med svulmende linjer i fronten er bilen et førsteklasses eksempel på lastebilens utseende og teknologi på sin tid. Fargo'n eies av museet, men for NTMF-medlemmene er det viktigst at bilen blir tatt vare på.

Sjelden doning
Midt på gulvet står en av Norges mest sjeldne og eldste veteranbiler, en belgisk Vivinus fra 1909. Den er så spesiell at til og med belgiske bilmuseumsfolk ikke kjenner til maken bil. Akkurat denne bilen har en nokså spesiell forhistorie. Den ble kjøpt ny av en velstående oslofamilie, og ble med på flyttelasset da et familiemedlem bosatte seg i steinkjerområdet. Det finnes historier om noe vidløftig bruk av bilen for den allerede i 1917 ble pensjonert. Bilen ble stående i tiår etter tiår i en låve på Egge.

Trondheimsmannen Øyvind Ofstad fikk bilen frem fra glem-selen og reddet den for fortsatt liv i Trøndelag, men det var NTMF-medlemmene som gjorde kjempejobben med å få Vivinus'en klar for nye mil etter mil. 80 år etter at den gikk i dvale, ble motoren startet igjen. Og til syvende og sist var hele kjøretøyet gjennomgått, satt i orden og lakkert. Utrolig nok har bilen fortsatt den originale kalesjen fra 1909, og bare en del av skinntrekket i stolene måtte skiftes.

Uanstrengt motor
Bjarne Loe trenger ikke guds-nakke lenge med bilen før den starter og tar oss med på en prøvetur. Motoren sveiver uanstrengt rundt, men tar i litt eks-

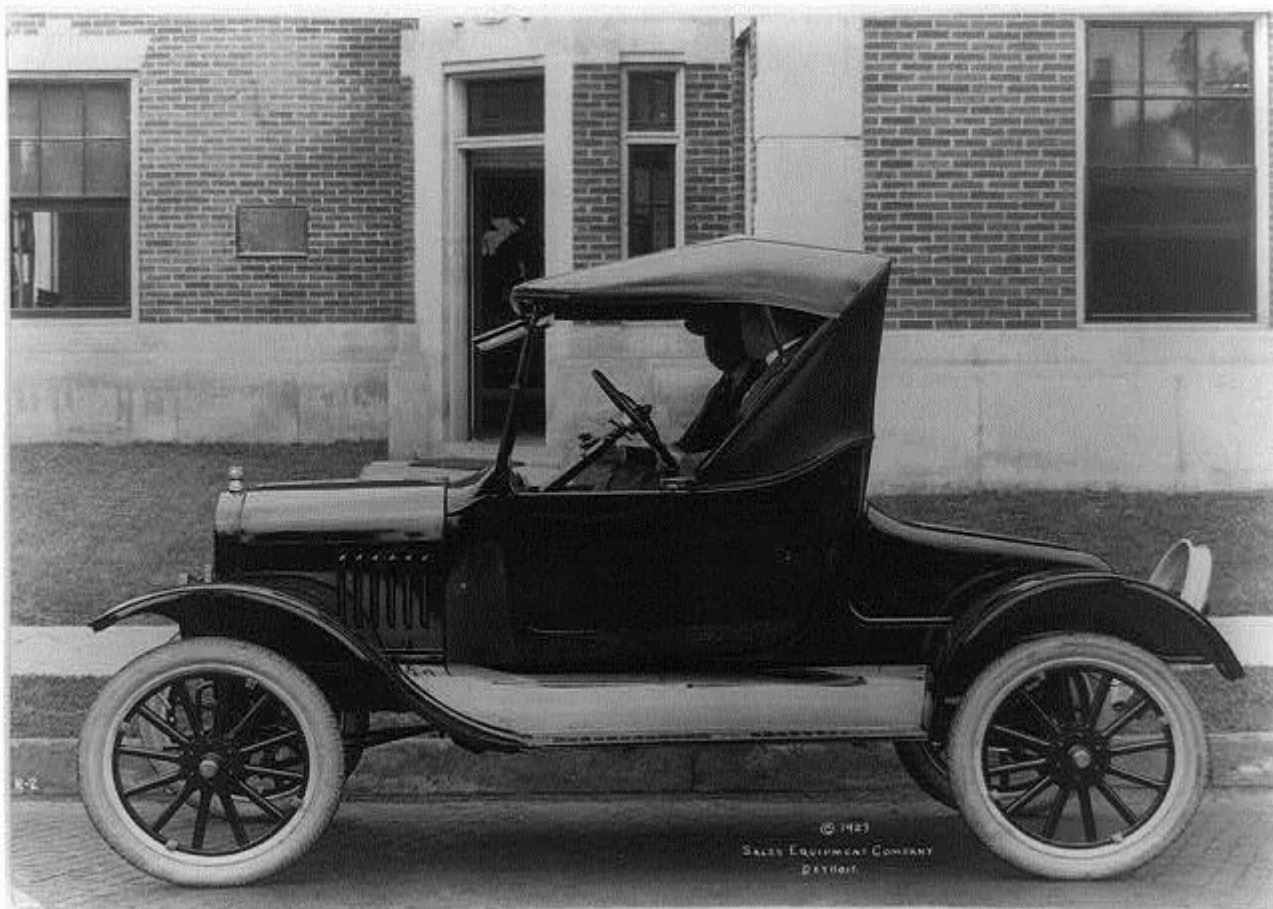
NTMF fikk god omtale i Adresseavisen som utklippet viser!

FORDEN 100 ÅR I 2008

Ford ble startet som et selskap for produksjon av tildekkede vogner. Startkapitalen var \$28,000 i kontanter fra 12 investorer. I sine første år produserte firmaet kun noen få biler om dagen i sin fabrikk lokalisert på gaten Mack Avenue i Detroit. Grupper på to til tre mann satte sammen hver bil ut fra komponenter laget på bestilling fra andre firmaer.

Ford hadde på dette tidspunktet allerede prøvd seg noen ganger som bilprodusent. Selskapet han var i før dagens Ford Motor ble til, het Henry Ford Company. Ford kom i uenighet med investorene ang. pris-politikken til selskapet, noe som resulterte i at han fikk sparken. Dette selskapet skiftet så navn til mannen som grunnla byen Detroit, Cadillac. I dag ligger Cadillac under GM-paraplyen, en av Ford Motors argeste konkurrenter.

I 1908 kom Ford Model T. De første bilene ble produsert ved fabrikken i Piquette, men på grunn av etterspørselen måtte produksjonen flyttes til den mye større fabrikken i Highland Park. Det var her Ford i perioden 1908 til 1913 videreutviklet grunnprinsippene for samlebånd og masseproduksjon av biler.

1. desember 1913 introduserte Ford samlebåndet. Dette resulterte i at sammensetningstiden for et chassis gikk ned fra 12 timer 30 minutter til 2 timer

40 minutter. Disse fremskrittene var dog ikke populære, og for å stoppe flukten av arbeidskraft fra de monotone arbeidsoppgavene, foretok Ford det radikale steg å doble lønnen til \$5 pr dag og redusere skiftenes lengde fra 9 til 8 timer. Disse endringene var ikke populære hos konkurrentene, selv om de så økningen i Fords produktivitet. De fleste fulgte imidlertid etter.

På slutten av 1913 produserte Ford 50% av alle biler i USA. I 1918 var halvparten av alle biler i USA en Ford Modell T. Med referanse til T-Forden er Henry Ford referert for å ha sagt: "En kunde kan få sin bil i den fargen han ønsker, så lenge fargen er sort." Dette var fordi sort maling var den som tørket forstest, mens tidligere modeller hadde vært tilgjengelige i en rekke farger.

1. januar 1919 overtok Edsel Ford etter sin far som sjef i firmaet, men Henry Ford hadde fortsatt en finger med i ledelsen. Ford mistet markedsandeler gjennom 1920-årene på grunn av økningen i forbrukskreditt. Firmaets mål var å produsere en billig bil som en hvilken som helst arbeider hadde råd til. For å holde prisene nede tilbød Ford få tilvalgsmuligheter. General Motors og andre konkurrenter hadde begynt å tilby biler i mange farger, og med flere tilvalgsmuligheter og luksusdetaljer. De ga også utvidet kreditt slik at kundene kunne kjøpe disse litt dyrere bilene. Ford nektet å følge etter og insisterte på at slik kreditt ville skade forbrukeren og økonomien. De måtte til slutt gi opp og følge etter når Ford Model A ble lansert 2. desember 1927.

T-Ford

I 1908 kom Ford ut med Model T, eller T-Ford, som den ble hetende i Norge. Fra 1909 til 1913 deltok Ford i løp med strippede T-Forder, med en førsteplass i et løp på tvers av USA i 1909 og en hastighetsrekord på ovalbane i Detroit i 1911 som høydepunkter. I 1913 forsøkte Ford å starte med en modifisert T i Indianapolis 500, men ble fortalt at vektreglene tilsa at de måtte ha 450 kg ballast for å delta. Etter dette trakk Ford seg fra motorsport i det store og hele. Begrunnelsen var misnøye med reglene og at han måtte bruke hele sin energi på å dekke etterspørselen etter T-Forden.

Etter 1913 var ikke motorsport nødvendig for å markedsføre bilen. T-Forden var allerede berømt, og mange gikk allerede på amerikanske veier. Det var dette året Henry Ford innførte samlebåndsprinsippet på fabrikkene sine, noe som gjorde et enormt løft i produksjonen mulig. Innen 1918 var halvparten av alle biler i USA T-Forder. Modellen, ivrig forfektet av Henry Ford, kom til å være i produksjon fram til 1927 (lenge etter at populariteten var borte), med et totalt produksjonstall på femten millioner kjøretøy. Dette var en rekord som sto i 45 år.

(Artikkelen er skaffet fram av Steinar. **Nå følger en god nyhet nedenfor!!**)

Er det noen som ønsker seg en T Ford?

Dette var nærmest spørsmålet som jeg fikk i en telefon her om dagen fra en kompis/-gammel samarbeidspartner. Jeg fikk summet meg til å si at han måtte sende bilder av de to T Fordene han hadde oppdaget på en av sine turer rundt i fylket. Da jeg kom meg hjem lå det et bilde på nettet som tydelig viste at her står det to T Forder og bare venter på nye eiere og bli pusset opp. Det ene er fra 1924 og den andre fra 1927. Begge skal være ganske komplette og brukbare objekt. Modellen fra 1924 er bygd om til pickup og er en svært artig skapning. Bildet nedenfor viser vel ikke så godt tilstanden, men vi får jo ett visst inntrykk av at de står tørt og fint der de står i dag, men hvordan har det vært før? Er det mye rust? Er det mye deler som mangler? Er det mye som er ombygget?

Mats måtte også ha seg en Ford! Bildet nedenfor viser Mats nyervervelse:

Fint bilde av Russern

Fra en utflyttet Stodbygg, som heter Per Odd Molberg, fikk jeg oversendt ett flott bilde av Russer som tilhørte sagbruket til Jarle Hatling i sin tid. Se artikkel som Per skrev i jubileumboka. Per Odd hadde fått bildet fra sin onkel som i sin tid arbeidet på bruket og han ser ikke bort fra at det kan dukke opp flere bilder. Nedenfor trykker jeg bildet samtidig som jeg takker Per Odd for at han skaffet det fram.

Per Odd forteller at det er hans onkel Ola Bruheim som er sjåfør og at bildet er tatt før 1950. Gutten i førersete er antakelig Bjørn Kvamstrø, men kan også være Per Hatling sin bror Jorleif. Bildet er tatt av Osvald Nordfjell

Bildet har jeg sendt over til Per Hatling som ble svært glad over å få et så tydelig og godt bilde av farens bil.

Er det andre som sitter inne med bilder av slike kulturminner så tar vi i mot med takk.

Nye medlemmer ønskes velkommen!

Åge Austad, Røra. Han har en Cortina modell 1965. Han har planer om å bygge opp en Volvo med gassgenerator og ønsker derfor informasjon fra personer som kjenner til denne teknikken.

Henry Baug, Steinkjer. Han har flere kjøretøy bl.a en Austin Healey, MG

Anders Overrein, Stod. Han eier en fine Porsche som er vist side 23 i bladet.

Kulturminnetur til Bakken gård og Bølareinen

Tekst og foto: Vidar

På kulturminnedagen 14.sept. var vi en gjeng som snakket oss sammen og dro på tur, og som vanlig denne sommeren så var det i flott sommervær. Fra Brannstasjonen gikk turen til Binde, der vi plukket opp Åse og Per før vi kjørte videre til Bakken gård ved Snåsavatnet. Bakken gård er et tidligere gårdstun som Stodbyggen har tatt vare på og som viser på en glimrende måte hvordan et slikt anlegg var på 50-60-tallet. Vi fikk se forskjellige håndverk og vi hadde rikt tilbud på mat og drikke. Folkene på Bakken ga sterkt uttrykk for at en slik gjeng med gamle kjøretøyer satte de stor pris på å få besøk av. Ja, det virket som vi ble en viktig del av programmet for dagen.

Såpekoking

Sying av skinnfeller

Vi skulle videre og dagens mål var Bølareinen som kanskje er det mest kjente og det gamlestet kulturminne som finnes i Norge. Etter å ha sett denne og de andre hellerisningene inntok vi Bølabua. Bølabua er etter hvert blitt et skikkelig fint utfartsmål og denne søndagen bydde de på bufè med reinskav, elgsteik, kjøttboller, flere sorter med fisk og alt dette for kr 135 pr person. Det var inkludert kaffe også, men her inviterte Åse og Per på kaffe og

Nytt tilskudd til matrikkelen

omvisning i garasje mv. Valget var enkelt, vi kjørte i samlet flokk til Binde. Her fikk vi se Pers ryddige verksted. Han har vært flink til å ta vare på servicedeler til biler og annet nyttig for hobbyen vår. Også av bolter har han et stort utvalg som noen hver kan gjøre seg nytte av. Noen av oss fikk også en befaring av den nye idrettshallen og samfunnshuset som Per har vært dugnadsleder for. Et imponerende arbeid som jeg vil påstå bare Stodbygda alene kunne ha fått i stand.

Per med

frontruta fra Russern

Åse hadde i mens gjort i stand kaffe og serverte tyttebær, is og kaker. Takk til Åse og Per for at de hadde lagt opp så fin kulturminnetur. Takk til alle som deltok –i alt seks gammelbiler deltok og det trivelige var at det var mye familiefolk med-ikke bare oss gubbene som det har så lett for å bli. Det ble delt ut siste medlemsblad til folk som viste interesse for kjøredningene samt til de som sto for arrangementet på Bakken gård og vi fikk fortalt om NTMF. Vi fikk ett sikkert nytt medlemskap og en som vurderer medlemskap.

Takk til alle for en fin tur og la oss forsøke oss med slike småturer i distriktene slik at vi får vist oss fram og får sterkere medlemsfølelse!

Damene beundrer Bølmannen

Karran beundret mer bilene og restaureringsobjekt nedenfor

Citroen ??-Haralds nette bruksbil

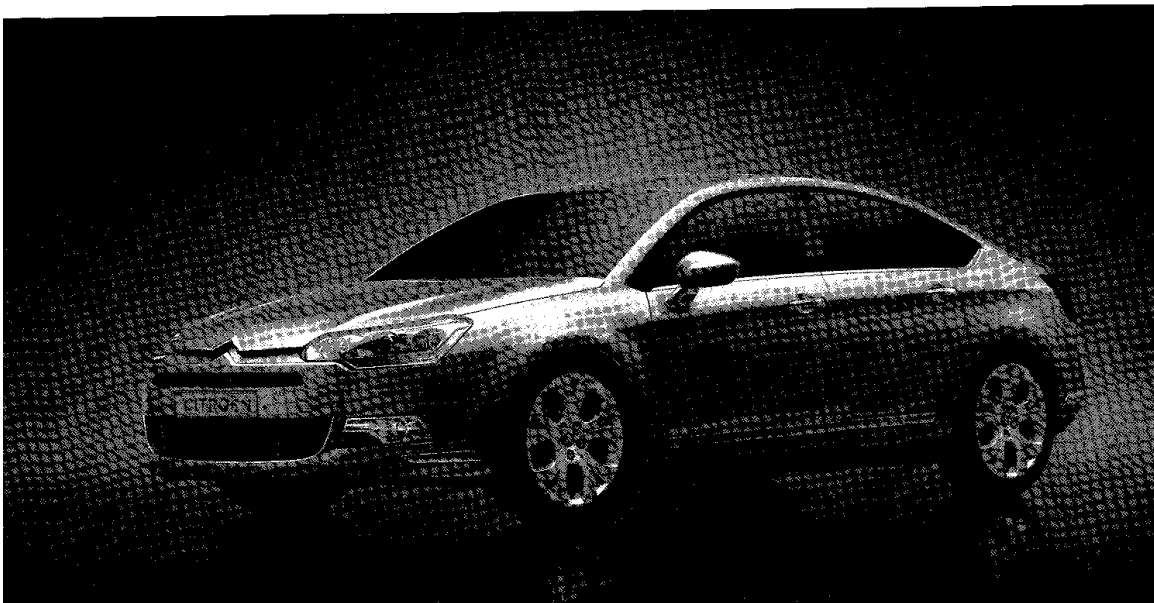
Tekst og foto: Vidar

Da vi møttes ved Brannstasjonen på Kulturminnedagen, møtte Harald med sin forholdsvis nyervervede Citroen. Som en stor beundrer av franskmennenes bilkonstruksjoner gjennom tidene, var det moro å få se en slik bil i så god forfatning og med så stilig interiør. Harald fortalte at dette var bruksbilen hans for tiden og den gikk hver dag mellom hans hjem i Sørria og til Sparbu stasjon der han tar toget til sin arbeidsplass i Trondheim. Bilen hadde han kjøpt for noen tusenlapper for en tid siden og han har stort sett bare vasket og sett over det viktigste. Viser noen bilder for å at vi skal se at hvor flott og spesiell den er:

Også litt sammenlikning med dagens Citroen C5

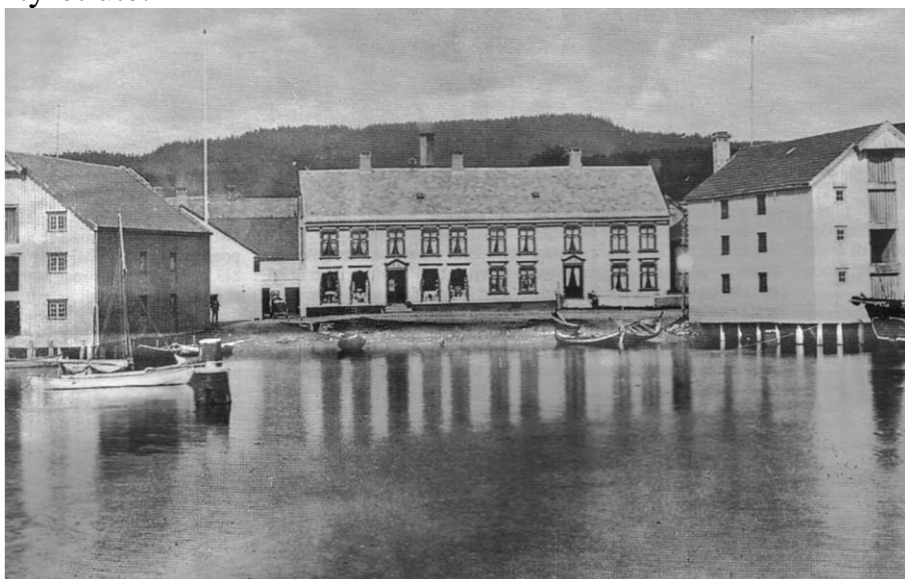
Petrus Aalberg som flyger

Tekst: Vidar

Etter 1. verdenskrig kjøpte to norske militærflygere et militærfly i Tyskland. En av disse flygerne var Leif Lier. Han fløy det opp til Trondheim, fikk det sertifisert som N 19 og startet taxifyving. En av hans første passasjerer var Bjarne Wist. Noen flere fikk vel sjansen til å bli med opp før det brått ble brått slutt på taxifyvingene. En dag Lier var oppe, fikk han øye på noen pene piker på en ballkong i et villastrøk. Til ære for dem ville han gjøre en ekstra elegant sving og dermed kom han for nært flaggstanga og flyet deiset i bakken.

Bjarne Wist var imidlertid blitt fascinert av dette fartsvidundet og da han fikk greie på at vraket var til salgs, kjøpte han det i 1920 sammen med Petrus Aalberg og O.J. Ivarsen. Motoren ble satt i stand. Treskroget ble gjenoppbygget og doningen omgjort til sjøfly. Ingen av de tre karene kunne noe om å fly, men da de var kommet så langt at flyet tilsynelatende var satt i stand, så måtte det jo prøves. Flyet ble sjøsatt i Grindbergfjæra (utenfor brannstasjonen, se bildet nedenfor) for prøvekjøring. Umiddelbart så man at flottørene var feilmontert slik at flyet var for framtungt. Petrus krøp opp på flykroppen og satte seg skrevs over skroget bak som ballast, og prøvekjøring kunne begynne med Bjarne Wist ved roret. Den 240 hesters motoren startet, og Rauskjæret ble raskt passert!

Turen skulle være en ren motortest, men på turen utover fjorden fikk ”flygerne” en ide om å prøve høyderoret også. I en fart på 120 km/t dro Ivarsen i høyderoret, men dessverre i feil retning slik at flyet ”trynet” og Petrus som satt bak på halen var den eneste som fikk seg en luftseilas. Både flyet og karene berget bra. Flyet ble reparert igjen og noen måneder senere ble en erfaren flyver fra Trondheim engasjert til å prøvefly det. Han fikk flyet i lufta og gjorde noen runder over byen. Under landingen krasjet flyet, og dermed var dette flyeventyret ute.

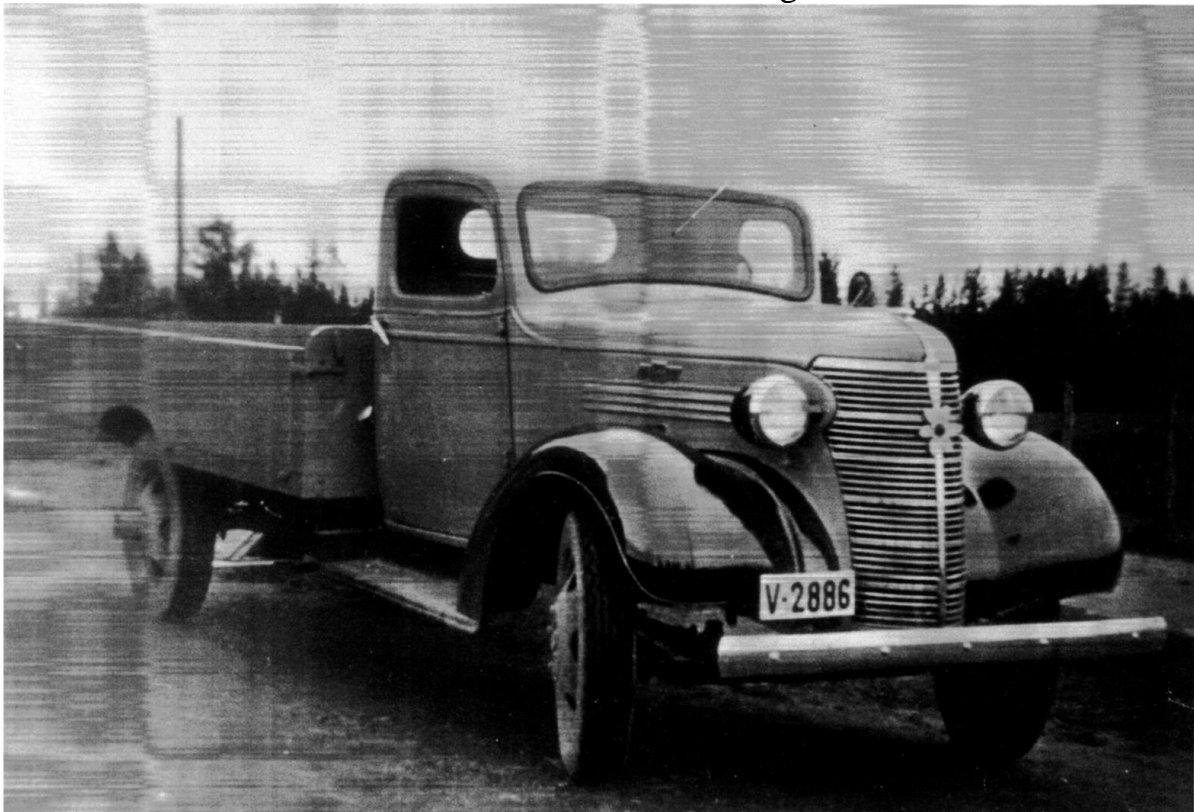
Blåmann-en Chevrolet lastebil fra 1939

Jeg var og viste bilder og fortalt om Postrutejubileet til Menighetens hyggestund i Steinkjer kirke for ei tid siden. Da kom jeg i prat med Per Myhre. Han er pensjonert jernbanemann og har mye stoff fra jernbanehistoria, som vi skal gjøre oss nytte av etter hvert. Han kunne fortelle om en kar fra Verdal som het Aksel Holberg. Her er historia fortalt med Pers egne ord:

I 1937 fikk Aksel Holberg fra Verdal tilbud fra NSB om å bringe ut gods med lastebil fra Steinkjer stasjon. Tidligere ble dette besørget delvis av personalet som den gang benyttet handvogn eller drakjelke om vinteren, samt at vognmann Wigen med sin hest bringte de tyngre varer til firmaer.

Etter hvert som godsmengden økte, måtte Aksel anskaffe seg nok en lastebil til dette formål. Mange i Steinkjer husker enda den velkjente "Blåmann" en Chevrolet av 1939 årgang, og det var den beste bilen han hadde hatt. Hans virke opphørte i 1972 da Linjegods overtok driften.

Bildet nedenfor er utlånt av hans datter Turid Holberg.

Hvor ble det av Blåmann? Er det noen som kan gi et tips??

KULTURMINNEÅRET 2009

Mens året 2008 var Mangfoldighetsåret så er året 2009 utpekt til Kulturminne året, der man tar sikte på å få vist fram hva folk holder på med i fritiden og vise mangfoldet av kulturminner. Det er også tanken å få til samarbeid mellom de ulike grupper som arbeider med å ta vare på kulturminner og her er det arbeid som er gjort gjennom vel 10 år i Nord-Trøndelag Kulturvernråd en viktig og god start. Jeg er blitt bedt av Nord-Trøndelag fylkeskommune og av Kulturvernrådet om å være kontaktperson for lag, foreninger og museer i Nord-Trøndelag mot fylkeskommunen og sentrale myndigheter. Dette vil utvilsomt ta mye tid, men ettersom NTMF absolutt bør se dette som nyttig at vi dermed blir direkte koplet til dette arbeid både på fylkes og landsnivå.

I denne sammenheng var jeg på en konferanse i Oslo i begynnelsen av oktober. Konferansen ble arrangert av ABM-utvikling, som er et institutt som arbeider med utvikling av saker som går på arkiv, bibliotek og museer. *Digitalt fortalt* er ABM-utviklings viktigste satsning i Kulturminneåret 2009. *Digitalt fortalt* skal bli en ressursbank for produksjon og distribusjon av fortellinger knyttet til kulturminner for hele landet. Tjenesten skal være enkel å ta i bruk og informasjonen skal lett kunne viderebrukes og skreddersys lokale behov. Løsningen skal også ivareta bevaring av det digitale innholdet over langere tid. ABM-utvikling ønsker at arkiv, bibliotek, museer, frivillige lag og forening er tar i bruk *Digitalt fortalt* til å fortelle ukjente, spennende og morsomme historier om ulike temaer og fortelle om kulturminner av både fysisk og immateriell karakter, og at disse blir presentert gjennom media og da spesielt gjennom data.

Tjenesten *Digitalt Fortalt* vil i Kulturminneåret knyttes tett opp til og være en forutsetning for Kulturminneårets store felles satsning ”*Kulturminneløypa*”. Man satser på *Digitalt Fortalt* som er en ny måte å framstille slike små historier og ting. Man satser samtidig å få kartfestet og synliggjort Kulturstier rundt om i landet. Det er her sammenfall med Kulturvernrådet og NTMF kommer inn. Vårt mål for 2009 må jo være at vi i størst mulig grad kommer ut med kulturminnene våre (kjøretøyene) og får vist dem fram sammen med andre som arbeider med å ta vare på gamle fine ting samt skrive lokalhistorie, drive håndverk av alle slag mv. I praksis vil dette si at vi i størst mulig grad i 2009 legger opp våre treff og løp slik at vi får kontakt med andre som driver med å ta vare på kulturminner. Verdalsracet 2008 var et godt eksempel på dette.

Nedenfor har jeg begynt å fabulere om hvordan våre større treff og løp i 2009 kan koples opp mot andre. I tillegg bør vi få i stand en rekke mer uformell treff og utflukter der hovedmålet er å få kontakt med folk og arrangementer. Dette får vi drøfte på kommende årsmøte og det er jo fint om medlemmene gir tilbakespill på opplegg som vi kan planlegg for året 2009.

Møter og treff i regi av NTMF i 2009

Årsmøte tirsdag 5. februar kl 1900 på Verdal kommunes Uteavdeling på Tinden. I tillegg til årsmøtesaker drøftes opplegg for foreningens virksomhet i 2009 og da med spesiell vekt på at vi skal ha et mangfoldig år og mye kontakt med mange andre lag og foreninger.

Medlemsmøte tirsdag 4. mars kl 1900 på Sparbukroa. Vi går på garasjebesøk hos Frank og Torkild og ser på deres samling av kjøretøyer og tilbehør.

Medlemsmøte tirsdag 1. april kl 1900-besøker vi Kirsten og Trygve på Wangen og får sett deres nye garasje og "Kulturhus".

Vårmønstring lørdag 2. mai. Oppmøte ved Hveding Auto i Levanger. Vi kjører herfra ut i Levanger sentrum og butikkområdene, videre til Skogn og avslutter i Verdal sentrum. På alle stedene forsøker vi å stoppe på torv og plasser der folk samles, for å vise hva vi holder på med og hva vi har av kulturminner.

Medlemsmøte 5. mai kl 1800 i Gamle brannstasjonen. Vi lager et arrangement der vi inviterer byens befolkning til å komme og se på brannstasjonen, "Fenka" og brannbilen og der vi også viser fram foreningens kjøretøyer og våre egne. Målet må være at vi setter preg på byen denne ettermiddagen og kvelden! Stor kaffe ordnes foran brannstasjonen.

Stiklestadløpet søndag 7. juni kl 1100 ved Vegvokterboligen på Stiklestad (Program for dagen vil være kulturminner knyttet til Karl Johans vei som ble åpnet i 1836. Om været tillater det vil det bli lagt inn besøk på Skalstugan, som er en nesten autentisk skysstasjon fra tiden omkring åpningen av vegen.)

Medlemsmøte tirsdag 2. juni kl 1900 i Kjerkesvågen. Vi inviterer til treff med båtfolket og spesielt med de som tar vare på gamle trebåter og motorer. Jekta Pauline er et midtpunkt for dette treffet.

Utflukt til Stjørdal søndag 21. juni kl 1100 der vi besøker Bjarne Vestmo, Stjørdal MC klubb, andre??

Verdalsracet lørdag 8. august på Soria Moria i Verdal-MC gjengen lager opplegg.

Familedag på Egge museum søndag 16. august kl 1100. Vi viser utrykning med gammelt brannutstyr

Medlemsmøte tirsdag 1. september kl 1900

Medlemsmøte tirsdag 6. oktober kl 1900

Medlemsmøte tirsdag 3. november kl 1900

Medlemsmøte/familietreff tirsdag 1. desember kl 1800 på Rinnleiret

I tillegg til disse forsøker vi å ta initiativ til småturer ut når vi ser det er ting som skjer som vi med fordel kan være en del av. Eksempel på dette er Martin Friberg sitt sommertreff, MG-klubben sin tur langs Rv 17, rundtur på Fosen, besøk i Namsos,

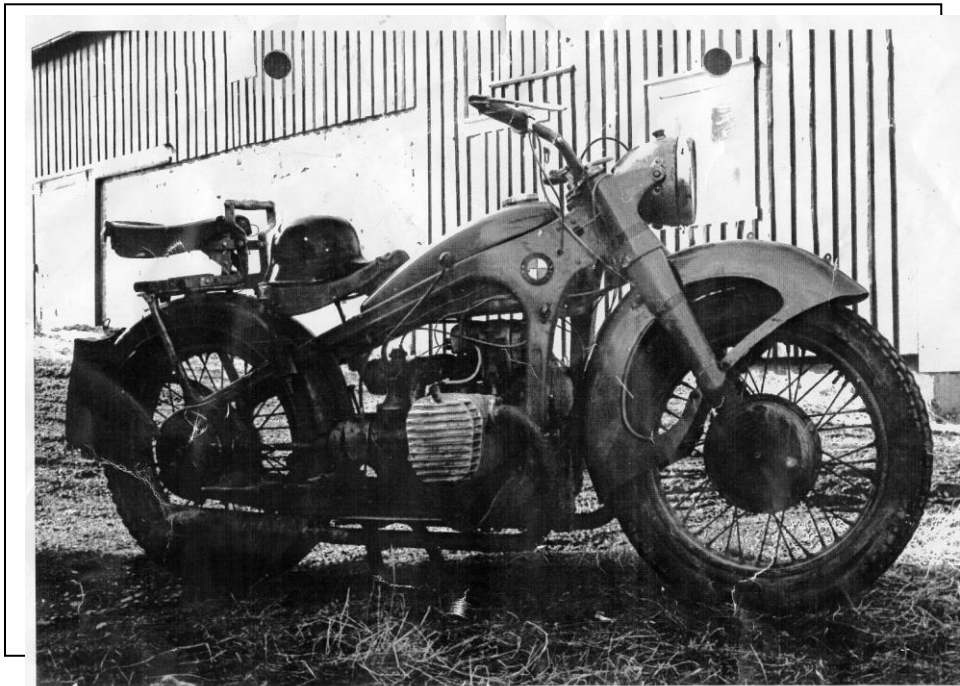
MITT FØRSTE KJØRETØY

Av Steinar Røstad

Ble utfordret av Brynjulf Gystad å sette ned noen ord om mitt første kjøretøy. Jeg har hatt flere ”1. kjøretøyer” som jeg kunne skrive om, som Tempo Corvette jeg kjøpte for 300 kr. Hadde arbeidet hele sommeren for de kronene, men den var verd hvert øre når en hadde moped og ennå ikke fylt 14 år. En måtte være 16 år for å kjøre moped da også, men i 1964 kunne en kjøre Riksvei 50 fra Levanger til Rinnan uten å bli tatt igjen av biler. Og på bygda ble ikke alt motorlovverk tatt høytidelig.

Jeg hadde tilgang til verksted, og en halvbror som kunne det med motorer og som jeg kunne få litt veiledning fra. Det sto mange tohjulinger rundt omkring på gårdene som jeg begynte å dra hjem. Fikk de til å gå og solgte dem for ”knapper og glansbilder”.

Var 16 år da jeg ble tipset om mitt neste ”1. kjøretøy”. Ett monstrum av en motorsykkel sto i et uthus ikke langt unna. Det var en BMW med 2 sylindret boksermotor. På rammeskiltet sto det at det var en 1936 modell med volum på

750 ccm. Antall ester visste jeg ikke, men sikkert i strekkelig. Prisen var 50 kr og ei flaske med noe blankt. 50 kroner var greit, men den flasken var vanskelig å ordnet seg, og BMWen ble traktet hjem på bilosvansen. BMWen hadde

dårlig magnet, tank full av rust og en dårlig forgasser. Men vi holdt da på med den, hoppet på kicken både sent og tidlig, men det ble med en og annen puff. Prøvde å skyve start, men det ble bare utkjørte kamerater. Måtte prøve å dra start på den med traktoren. I 30 km/t og med tre meter tau tente den. Med gassen i bunn braste jeg rett inn i traktoren. Det gikk pussig nok bra, litt skrubbsår men ellers ok. Magneten måtte skiftes, det gikk et år før jeg fikk startet BMWen og i mellomtiden hadde jeg også funnet ei sidevogn. Motorsykkelen, en BMW R12 på 750 ccm og 18 hk, har jeg fremdeles. Den er restaurert og kan startes når som helst.

Mitt 3 ”1. kjøretøy” skulle jeg kjøpe etter at førerkort for bil var anskaffet. Faren hadde ikke lyst å la poden få bruke familiebil. Og jeg dro til en slesk bilselger på Verdalsøra for å se på BIL. Selvfølgelig hadde han bilen som sto og ventet nettopp på meg. En Fiat 600 nesten ikke brukt, i alle fall bare kjørt i helgene av ei lærerinne. Motvillig ble jeg puttet inn i 600en, og sendt ut på veien, kjørte opp til Mule og skulle teste toppfarten nedover Mulelia. Etter en kilometer med klampen i bønn, sto speedometeret på 90 km/t. Da møtte jeg en svensk tømmertrailer på vei opp Mulelia. Lufttrykket møtte Fiaten som en vegg og farten datt til 70 km/t. Det ble ikke Fiat på meg. Ble pålurt ei VW 1200 i stede, meget fin, men fryktelig daukjørt, men det får bli ei anna historie.

Steinar utfordrer Trygve til å fortelle om sitt 1. kjøretøy.

Kjøp og salg:

Knut Storli fra Oppdal har for salg en Chevrolet 1947 modell lastebil 5,5 tonn totalvekt. Bilen er restaurert og god kjørbar. Han antyder pris over kr 40000.

Telefon: 724 20125, mobil 97087815

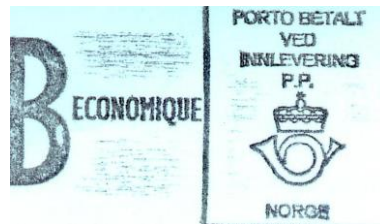
***Panser til MGB, noe rust men ellers bra
4 stk felger–fire hulls***

Selges samlet eller hver for seg. Rimelig pris

Iver Bjartan telefon 93055110

Godt nytt år 2009

Returadresse:
Vidar Natvig
Valhallv 23
7724 Steinkjer

Tilbud til NTMF sine medlemmers veteranbiler :

EØS-kontroll Kr. 295,- inkl. mva.

(Personbiler reg. etter 1/1-1960)

Oljeskift m/olje + smøring Kr. 349,- inkl. mva.

(Personbiler max 4,5 liter mineralolje)

Ring for avtale Man - Fre 0800-1900

- Plugger til TEMPO motorsykkel Kr. 50,-
- Blytilsetning 400 ml. Kr. 49,-
- Div. 6 volt pærer finnes.
- Masse deler til div biler finnes , 1950- 1970.
- Salg av alt innen : Silteleder og Rekviziter , Bilbatteri
Oljetyper , Propan og kioskvarer.

-Autorisert Bilverksted som utfører de fleste typer reprasjoner
dekkarbeid , service , Eøs- kontroll.
Timepris er 450,- + mva.

Ring Frank for en hyggelig veteranbil prat :

Hydro Texaco Sparbu
Mittet Auto a/s 7710 Sparbu
Tlf 74143263 / fax 74143904
e-post : mauto @ online.no